

Kapitel II.

Die Bibliothekskataloge.

1. Die Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων καὶ ὧν συνέγραψαν des Kallimachos.

A. Testimonia.

I. Suid. s. Καλλίμαχος . . . Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ'.

II. Tzetz. De com. Gr. p. 19 ff. Kaib. = I T 24 a.

B. Fragmente.

Fragmente mit Buchtitel.

1. Diog. Laert. VIII 86 Εὐδοξος Αἰσχίνου Κνίδιος, ἀστρολόγος, γεωμέτρης, ἰατρός, νομοθέτης. οὗτος τὰ μὲν γεωμετρικὰ Ἄρχυτα δῖκονσε, τὰ δ' ἰατρικὰ Φιλιστίωνος τοῦ Σικελιώτου, καθὰ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Πίναξι φησι. Σωτίων δ' ἐν ταῖς Διαδοχαῖς λέγει καὶ Πλάτωνος αὐτὸν ἀκοῦσαι.

2. Athen. XV 669 D . . . μνημονείσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου — Χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλευῆσαι Ἀθηναίους χαλκῶ νομίματι χρῆσασθαι. καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέγραψε Καλλίμαχος ἐν τῇ τῶν Ῥητορικῶν Ἀναγραφῇ —¹

3. Dionys. Hal.² πρὸς Ἀμμ. 4 (I 260,15 UR): ἐπὶ δὲ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον (354/3) ἐν Ἀθηναίους πρώτην εἶπε δημηγορίαν (sc. ὁ Δημοσθένης) ἣν ἐπιγράφουσιν οἱ τοὺς ῥητορικοὺς πίνακας συντάξαντες 'περὶ τῶν συμμοριῶν'.

4. Schol. Aristoph. Aves 692 ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὁ Καλλίμαχος τὸν Πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος.

1. ἀναγραφῇ Musurus ἀπογραφῇ A.

2. hierher gestellt, nach F 15,

5. Athen. XIII 585 B . . . ἡ *Ἰνάθαινα* . . . ἥτις καὶ νόμον συσσιτικὸν συνέγραψεν, καθ' ὃν δεῖ τοὺς ἐραστὰς ὡς αὐτὴν καὶ τὴν θυγατέρα εἰσιέναι, κατὰ ζῆλον τῶν τὰ τοιαῦτα συνταξαμένων φιλοσόφων. ἀνέγραψε δ' αὐτὸν *Καλλίμαχος* ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν *Νόμων* καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ τήνδε παρέθετο· ὅδε ὁ νόμος ἴσος ἐγράφη καὶ ὁμοίος· στίχων τριακοσίων εἴκοσι τριῶν.

6. Athen. VI 244 A τοῦ *Χαιρεφῶντος* καὶ σίγγραμμα ἀναγράφει *Καλλίμαχος* ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι³ γράφων σὺτως· δειπνα ὅσοι ἔγραψαν· *Χαιρεφῶν Κυρηβίωνι*⁴· εἶθ' ἐξῆς τὴν ἀρχὴν ἰπέθηκεν· ἐπειδὴ μοι πολλάκις ἐπέστειλας . . . στίχων τοε⁵.

7. Athen. XIV 643 E οἶδα δὲ καὶ *Καλλίμαχον* ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν συγγραμμάτων πίνακι ἀναγράψαντα πλακουντοποιικὰ συγγράμματα *Αἰγυμίου* καὶ *Ἠγησίππου* καὶ *Μητροβίου*, ἔτι δὲ *Φαίστου*.⁶

Fragmente ohne Titel.

8. Athen. I 4 E. ἔτι *Ἀρχέστρατος* ὁ *Συρακούσιος* ἢ *Γελάος* ἐν τῇ ὡς *Χρύσιππος* ἐπιγράφει *Γαστρονομία*, ὡς δὲ *Λυγκεὺς* καὶ *Καλλίμαχος* *Ἡδυπαθεία*, ὡς δὲ *Κλέαρχος* *Δειπνολογία*, ὡς δὲ ἄλλοι *Ὀψοποιία*, ἐπικὸν τὸ ποίημα, οὗ ἢ ἀρχί· ἱστορίας ἐπίδειγμα ποιούμενος *Ἑλλάδι πάσῃ* φησι . . .

9. Athen. II 70 B. *Ἐκαταῖος* δ' ὁ *Μιλήσιος* ἐν *Ἀσίας* περιηγήσει, εἰ γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον· *Καλλίμαχος* γὰρ *Νησιώτου* αὐτὸ ἀναγράφει⁷.

10. Athen. VI 252 C. *Ἀτιάλου* δὲ τοῦ βασιλέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος *Λυσίμαχος*, ὃν *Καλλίμαχος* μὲν *Θεοδώρειον* ἀναγράφει, *Ἐρμιππος* δ' ἐν τοῖς *Θεοφράστου* μαθηταῖς καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς *Ἀτιάλου* παιδείας συγγέγραφε βίβλους πᾶσαν κολακείαν ἐμφαινούσας.

11. Athen. VIII 336 E. *Ἀλέξις* δ' ἐν *Ἀσωτοδιδασκάλῳ*, φησὶ *Σωτίων* . . . — ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι . . . ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιοθὲν τινι σύνοιδα· οὔτε γὰρ *Καλλίμαχος* οὔτε *Ἀριστοφάνης* αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν *Περγάμῳ* ἀναγραφὰς ποιησάμενοι.

3. πίνακι Casaub. πινάκων A.

4. *Κυρηβίωνι* Bentley *Κυρηβίων* A.

5. τοε Casaub. τὸ εἶ A.

6. *Φαίστου* Meineke *Φαίτου* A.

7. Athen. IX 410 E . . . ὡς καὶ *Ἐκαταῖος* δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφώς. τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ *Ἀσίᾳ* ἐπιγραφομένη.

12. Athen.⁸ XI 496 E. Δίφιλος Αίρεσιτείχει — τὸ δὲ δράμα τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνούχον — . . .

13a. Choerob. in Theodos. p. 220,25 Hilg. τὸ δρομέσι παρὰ τῷ Καλλίμαχῳ, ἐκεῖνος γὰρ 'δρομέσιν' < ἐπ > ἐγραψεν⁹, ὀφείλων ἐπιγράφει 'δρομεῦσιν'.

13b. [Herodian.] π. τῶν ζητ. Cram. Anecd. Ox. III 254,21 ὁ Σιμωνίδης ἐπέγραψεν 'ἐπίνικοι δρομέσι', δέον τοῖς δρομεῦσιν.

14. Diog. Laert. IX 22. καὶ αὐτὸς (Parmenides) δὲ διὰ ποιημάτων φιλοσοφεῖ, καθάπερ Ἡσίοδος τε καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς . . . (23) . . . καὶ δοκεῖ πρῶτος πεφωρακέναι τὸν αὐτὸν εἶναι Ἐσπερον¹⁰ καὶ Φωσφόρον, ὡς φησι Φαβωρίνος ἐν πέμπτῳ Ἀπομνημονευμάτων. οἱ δὲ Πυθαγόραν. Καλλίμαχος δὲ φησι μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸ ποίημα.

15. Dionys. Halik. Δημοσθένης 13 (I 157,4 UR) ὁ δὲ πρὸς τὴν ἐπιστολὴν καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς παρὰ Φιλίππου ῥηθεῖς λόγος, ὃν ἐπιγράφει Καλλίμαχος ὑπὲρ Ἀλοννήσου, ὁ τὴν ἀρχὴν τήνδε ἔχων ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν, ὅπως αἱ αἰτίαι, ἃς Φίλιππος αἰτιᾶται . . .

16. Dionys. Hal. Περί Δεινάρχ. 1 (I 297,7 UR) ἅμα δὲ ὄρων οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικούς περὶ αὐτοῦ (sc. Δεινάρχου) γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεσιέρων ἡμαρτηκότητας, ὡς μὴ μόνον ἐψεύσθαι πολλὰ ἀλλὰ καὶ λόγους τοῖς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἑτέρων εἶναι λέγειν.

17. Dionys. Hal. Περί Δεινάρχ. 10 (I 311,21 UR) κατὰ Θεοκρίνου ἐνδειξις: 'τοῦ πατρός, ὃ Ἀθηναῖοι' τοῦτον Καλλίμαχος ἐν τοῖς Δημοσθένους φέρει.

18. Dionys. Hal. Περί Ἰσαίου 6 (I 98,18 UR). ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ανσία τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου δίκην φεύγοντος περὶ κλήρου ποιούμενος τὴν ἀπολογία τούτου ἐπιγράφει τὸν λόγον Καλλίμαχος 'περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ Ἀνδροκλείδου κλήρου' καὶ ἔστι πολλοῖς πρότερον ἡγωνισμένος ἔτεσι θατέρον (sc. τοῦ Ἰσαίου)

8. Athen. XI 496 F: Δίφιλος δ' ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ — ἔστι δὲ τὸ δράμα διασκευὴ τοῦ Αἰρεσιτείχους XV 700 E: Δίφιλος Στρατιώτῃ

9. ἐπέγραψεν Wilamowitz.

10. vgl. Diog. Laert VIII 14: (Pythagoras) πρῶτόν τε Ἐσπερον καὶ Φωσφορον τὸν αὐτὸν εἰπεῖν ὡς φησι Παρμενίδης. vgl. Diels Vorsokr.³ p. 145, 4. — αὐτοῦ: sc. Πυθαγόρου Diels.

19. *Harpokr. s. ἐνεπίσκημμα* p. 72 Bekk. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος *Δημοσθένους* πρὸς *Κριτίαν* περὶ τοῦ ἐνεπισκήμματος, ὃν *Καλλίμαχος* μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, *Διονύσιος* δὲ ὁ *Ἀλικαρνασσεὺς* ὡς ψευδεπίγραφον.

20. *Harpokr.*¹¹ *s. Ἴων. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς ἀντιδόσεως.* Ἴωνος τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ μνημονεῦσι ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦν *Χῖος* μὲν γένος, υἱὸς δὲ Ὀρφομένους, ἐπὶ κλησιν δὲ *Ξούθου* ἔγραψε δὲ καὶ μέλη πολλὰ καὶ τραγωδίας καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα, τὸν *Τριαγμὸν* ἐπιγραφόμενον, ὅπερ *Καλλίμαχος* ἀντιλέγεσθαι φησιν, ὡς *Ἐπιγένους*¹². ἐν ἐπίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται *Τριαγμοί*, καθὰ *Δημήτριος* ὁ *Σκήψιος* καὶ *Ἀπολλωνίδης* ὁ *Νικαιεὺς*. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε· ἀρχὴ δέ μοι τοῦ λόγου πάντα τρία καὶ οὐδὲν πλέον ἢ ἔλασσον τούτων τῶν τριῶν ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς· σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη’.

21. *Phot. Bibl. p. 491 b 29.* καὶ τὸν ὑπὲρ *Σατύρου* δὲ λόγον τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς *Χαρίδημον* οἱ μὲν πρὸς τὴν κρίσιν ἔχοντες τὸ ἀσφαλὲς *Δημοσθένους* λέγουσιν εἶναι, ὁ δὲ *Καλλίμαχος*, οὐδ’ ἰκανὸς ὢν κρίνειν, *Δεινάρχου* νομίζει.

22. *Schol. Pind. Pyth. II inscr. (p. 31,8 Drachm.)* Γέγραπται μὲν Ἰέρωνι ἄρματι νικήσαντι, ἀδηλον δὲ εἰς ποῖον ἀγῶνα· διεστασίασται γὰρ οὐ μετρίως τοῖς πρὸ ἡμῶν. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲ ὅλως

11. *Suid. s. Ἴων Χῖος.* *Schol. Aristoph. Pac. 832.* Ἴων ὁ Χῖος, διθυράμβων καὶ τραγωδίας καὶ μελῶν ποιητής· ἐποίησε δὲ ὥδῆν, ἧς ἡ ἀρχὴ αἰῶνα ἀεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν ἀελίου λευκῇ πτέρυγι πρόδρομον, . . . ἔγραψε δὲ καὶ κωμωδίας καὶ ἐπιγράμματα καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους καὶ σκόλια καὶ ἐγκώμια καὶ ἐλεγεία, καὶ καταλογάδην τὸν *Προσβευτικὸν* λεγόμενον, ὃν νόθον ἀξιούσιν εἶναι τινες καὶ οὐχὶ αὐτοῦ. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ *Κτίσις* (sc. *Χίου*) καὶ *Κοσμολογικὸς* [d. i. *Τριαγμός*] καὶ *ὑπομνήματα* [d. i. *Ἐπιδημῖαι*] καὶ ἄλλα τινὰ . . . μέμνηται αὐτοῦ καὶ *Καλλίμαχος* ἐν τοῖς *Χωλιαμβοῖς* [F 83 b Schn.], ὅτι πολλὰ ἔγραψεν.

12. φησὶν ὑπὸ *Ἐπιγένους* *Bergk* ὡς <καὶ> *Ἐπιγένους* *Diels Vorsokr.*³ I 285 coll. *Clem. Strom. I 131 (II 81,11 Stäh)* Ἐπιγένους δὲ ἐν τοῖς *Περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα* <ἀναφερομένης suppl. Hiller> ποιήσεως *Κέρκωπος* εἶναι λέγει τοῦ *Πυθαγορείου* . . . *Diog. Laert. VIII 8.* Ἴων δὲ ὁ Χῖος ἐν τοῖς *Τριαγμοῖς* φησὶν αὐτὸν (*Pythagoras*) ἔνια ποιήσαντα ἀνενεγκεῖν εἰς Ὀρφέα. *Suid. s. Ὀρφεύς* . . . ἔγραψε *Τριασμους* (λέγονται εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ). Ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψωδίαις κθ. λέγονται εἶναι *Θεογενήτου* τοῦ *Θεσσαλοῦ*, οἱ δὲ *Κέρκωπος* τοῦ *Πυθαγορείου*. φησὶν καὶ *Ἐπιγένους* *Jacoby*.

ἐπίνικον αὐτὸν εἶναι φασί, Τίμαιος δὲ Θυσιαστικὴν, Καλλίμαχος Νεμεακὴν, Ἀμμώνιος καὶ Καλλίστρατος Ὀλυμπιακὴν, ἔνιοι Πυθικὴν ὡς Ἀπολλώνιος ὁ εἰδογράφος, ἔνιοι δὲ Παναθηναϊκὴν.

23. Schol. Eurip. Androm. 445. εἰλικρινῶς δὲ τοὺς τοῦ δράματος (sc. der Andromache) χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν οὐδὲ δακται¹³ γὰρ Ἀθήνησι. ὁ δὲ Καλλίμαχος ἐπιγραφῆναί φησι τῇ τραγωδίᾳ Ἀημοκράτην.

24. Tatian ad Graec. 31 p. 31,16 Schn. Περὶ γὰρ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως γένους τε αἰτοῦ καὶ χρόνου, καθ' ὃν ἤκμασεν, προηρεύνησαν πρεσβύτατοι μὲν Θεαγένης τε ὁ Ῥηγῖνος . . . ἔπειτα γραμματικοὶ Ζηνόδοτος Ἀριστοφάνης Καλλίμαχος¹⁴ Κράτης Ἐρατοσθένης Ἀρίσταρχος Ἀπολλόδωρος.

25 a. Tzetz. De com. Graec § 29 (p. 31, 5 ff Kaibel) Πτολεμαῖος . . . δυοὶ βιβλιοθήκαις ταύτας (βίβλους) ἀπέθετο, ὧν τῆς ἐκτὸς μὲν ἦν ἀριθμὸς τετρακισμῖριαι δισχίλιαι ὀκτακόσιαι, τῆς δ' ἔσω τῶν ἀνακτόρων καὶ βασιλείου βίβλων μὲν συμμιγῶν ἀριθμὸς τεσσαράκοντα μυριάδες, ἀπλῶν δὲ καὶ ἀμιγῶν βίβλων μυριάδες ἑννέα, ὡς ὁ Καλλίμαχος νεανίσκος ὧν τῆς αὐλῆς ἱστορεῖ, ὃς μετὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοὺς πίνακας αὐτῶν ἀπεγράψατο.

25 b. Schol. Plaut. bei Ritschl, opusc. I 5 . . . ille rex . . . duas bibliothecas fecit, alteram extra Regiam, alteram autem in Regia. In exteriore autem fuerunt milia voluminum quadraginta duo et octoginta. In Regia autem bibliotheca voluminum quidem commixtorum volumina quadringenta] milia, simplicium autem et digestorum milia nonaginta sicuti refert Calimachus . . . qui etiam singulis voluminibus titulos inscripsit.

2. Andere Πίνακες des Kallimachos.

A. Zeugnisse.

I. Suid.¹⁵ s. Καλλίμαχος . . . πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων.

II. Etym. Magn. p. 672, 27. ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ Ἀνεκφώνητον λέγει Πίνακας φησιν ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν τῶν

13. δεδίδακται Cobet δέδεικται Schol.

14. Kallimachos Tatian. Euseb. Καλλίστρατος Wilamowitz Schwartz.

15. Πίναξ κατὰ χρόνους τῶν ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων Wilamowitz vgl. Aristoteles' Πίναξ τῶν ἀπὸ Γυλίδας νεανικηκότων τὰ Πύθια καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀγῶνα κατασκευασάντων.

δραμάτων. ὁ γραμματικὸς¹⁶ ἐποίησε πίνακα, ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων οἷς ἐντυχὼν < Ἀριστοφάνης > ὁ γραμματικὸς ἐποίησατο τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμάτων.

III. Suid. s. Καλλίμαχος . . . πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων.¹⁷

B. Fragmente.

1. Schol. Aristoph. Nub. 552. Ἐρατοσθένης δέ φησι Καλλίμαχον ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένου ὅτι πρότερον καθεῖται. λανθάνει δ' αὐτόν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδασκαλίαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲ ἄτοπον. αἱ διδασκαλῖαι δὲ δῆλον, ὅτι τὰς διδασκείσας φέρουσιν.

2. Schol. Aristoph. Av. 1242. Λικυμνίοις βολαῖς] ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως Ἰικυμνίοις βολαῖς φησι¹⁸ † ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται.

3 a. J. G. XIV 1097.¹⁹

. . . ἐ]πὶ Ἀντιοχίδου Κί[χλωψιν, ἐπὶ Κράτ[ητος]ς κωμωιδίαι. δ' ἐν ἄστει ἐπὶ Διφίλου/κω]μωιδίαι, ἐπὶ Τιμοκλέ[ους] /ἐπὶ Θεοδώρου Σατύροις[ἐπὶ Κράτητος Ὑπ/έροις σιδηροῖς, ἐπὶ Πυ[θωδώρου] / οἷς· ε' ἐπὶ Ἀντιοχίδου / Α]ύσιππος ἐνίκα μὲν[Ἀθήναια ἐπὶ Γλανκ/ίπ[που Καταχίγναις, ἐπὶ Διοκλέους Βά/χ]αῖς, αὐταὶ μόναι σῶι[αι β' δὲ ἦν Ἀθήναι- /α ἐ]πὶ Διονυσίου γοναῖς· γ' ἐν/ἔστει <ι> ἐπὶ Λυσιμάχου ε' ἐν/ἄστει] ἐπὶ Μορυχίδου ἐπὶ Ἀψ/εύδο]υς Κολεοφύροις'

3 b. I G XIV 1096. ἐπὶ Χίλωνος Μαι[ομένωι, ἐπὶ Μύ/λωνο]ς Διονύσου γονα[ῖς ἐπὶ Νικοφῆ/μου] Ἀμπρακιώτιθι γ' ἐν[ἄστει ἐπὶ Φα/νοσ]τράτου Ἐρεχθεῖ, ἐ[πὶ Εὐάνδρου Ἀ/χιλ]λεῖ, ἐπὶ Χαρίσανδρο[υ] ἐπ/ὶ Ἰπ/οδάμαντος Ἰοῖ, ἐ[πὶ Φρασικλείδ/ου] Ὀδυσσεῖ ἐπὶ

16. γραμματικὸς del. Bentley. ποιητῶν ἀρχαίων Bernhardt < Ἀριστοφάνης > suppl. Bernhardt.

17. Diels Vorsokratiker³ II 19, 11 Heckers (vergl. Oder Rh. Mus. XLV 73 f) Aenderung πίναξ τῶν Δημοκρίτου καὶ γλωσσῶν σύνταγμα ist abzulehnen.

18. Καλλίμαχος Ἀριστοφάνης (comicus scil.) γρ. οὐ. Α. β.' φησί ταύτης κτλ. Schneider. Nach φησί ist eine Zeile ausgefallen.

19. Ergänzungen nach Körte, Inschriftl. zur Gesch. d. att. Komöd. Rhein. Mus. 60 1905, (424 ff.)

Κηφισοδ[ώρου . . .] ἐπὶ Ἀπολλοδώρου Ἀγ[ροίκοις δι' Ἀναξίππου,
Λήναια ἐπὶ . . . / π]οιωῖ, ἐπὶ Ναυσιγένου[ς . . . δ'] ἐν ἄστει ἐπὶ Χίωνος
. . . ε' ἐν/ἄσ]τει ἐπὶ Ἀγαθοκλέ[ους . . . / . . . ἐπὶ Θουδήμου
Ἀ[γχιση] ἐπὶ Ἀρισ[τοδήμ]ου Ἀνιέρωντι [ἐπὶ Θεέλλου Θησεῖ|Ἀμφις(?)
ἐ]νίκα Λήναι[α ἐπὶ . . . / . . .

3. Aristophanes' von Byzanz Γὰ πρὸς τοὺς Καλλιμάχου Πίνακας.

1. Athen. IX 408 F. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Καλλιμάχου πίνακας χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπονύφασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἀπονύφασθαι ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλακέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.²⁰

2. Athen. VIII 336 E = II 1 B 12.

3. Schol. Aristoph. Nub. 967. Παλλάδα Ἀρχὴ ἄσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. Φρυνίχος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἄσματος μνημονεύει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος. τὸ δὲ τηλέπορόν τι βόαμα καὶ τοῦτο μέλους ἀρχή. φασὶ δὲ μὴ εἰρίσκεσθαι, ὅτου ποι' ἐστίν, ἐν γὰρ ἀποσπάσματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὑρεῖν Ἀριστοφάνη.

4. Argum. Hesiod. Scut²¹. (p. 267,1 Rz) τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ γ' καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'. ὑπώπτενε δὲ Ἀριστοφάνης οὐχ ὁ κωμικὸς, ἀλλὰ τις ἕτερος γραμματικὸς ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν Ὀμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένου.

5. Diog. Laert. III, 61. ἐνιοὶ δέ, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, εἰς τριλογίας ἔλκονσι τοὺς διαλόγους (scil. Πλάτωνος) καὶ πρώτην μὲν τιθέασιν ἧς ἴγεται Πολιτεία, Τίμαιος, Κριτίας· δευτέραν Σοφιστής, Πολιτικὸς Κράτυλος, τρίτην Νόμοι, Μίνως, Ἐπινομίς· τετάρτην Θεαίτητος, Εὐθύφρων, Ἀπολογία· πέμπτην Κριτων Φαίδων Ἐπιστολαί. τὰ δ' ἄλλα καθ' ἓν καὶ ἀτάκτως.

6. Vita Sophocli.²³ 18 (p. 131.85 West.) ἔχει δὲ δράματα ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης ρλ', τούτων δὲ νερόθενται ιζ'.²³

20. Athen. XI 410 B. Eustath. Od. p. 1401, 19.

21. Die Herkunft von F 4—6 aus Πίνακες zweifelhaft.

22. Suid. s. Σοφοκλῆς· ἐδίδαξε δὲ δράματα ργ', ὡς δὲ τινες καὶ πολλῶ πλείω. ἔχει: ἔγραψε Nauck.

23. φ Bergk.

4. Die pergamenischen Πίνακες.

1. Athen. VIII 336 E = II B F 11.
 2. Dionys. Halik. *Περὶ Δεινάρχ.* 1. = II 1 B F 16.
 3. Dionys. Halik. *Περὶ Δεινάρχ.* 12 (I 317. 1 UR) κατὰ Δημοσθένους παρανόμων εἰώθαι ὧ ἄνδρες ἐν τοῖς Περγαμηνοῖς πίναξι φέρεται ὡς Καλλικράτους.
 4. Dionys. Halik. *Πρὸς Ἄμμ.* 4 (I 260, 15 UR) = II 1 B F 3.
-